

[Nyrup Rasmussen]

bruge tid på i dag, ikke at diskutere, hvorvidt Fremskridtspartiet har haft andel eller ej i en dagsorden, som et flertal af partier står bag.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jamen jeg ville såmænd slet ikke i polemik med hr. Nyrup Rasmussen, slet ikke. Det ligger fjernt fra min natur. (*Munterhed*).

Jeg ville blot sige, at jeg tror, der kun er fire eller fem ord, som gør hr. Nyrup Rasmussens dagsorden forskellig fra vores dagsorden, og det er slet ikke for at diskutere eller argumentere eller noget i den retning. Jeg vil bare gøre opmærksom på, at vi stemmer naturligvis for hr. Nyrup Rasmussens dagsorden. Vi er tilfredse med den, det er fuldstændig den samme, der har været på rundtur, også i Socialdemokratiet. Det er helt i orden. Der er slet ikke tale om ironiseren fra min side.

Og man må jo også konstatere, at det er partier på både ja- og nejsiden, som ender med at stemme for denne konsensusdagsorden, og det er jo bare helt fint. Vi ønsker bare, som der stod i vores udkast, at regeringen loyalt efterlever afstemningsresultatet, og det er åbenbart det, Socialdemokratiet og andre partier også gerne vil have. Så der er egentlig ikke så megen grund til diskussion, det er bare til orientering. Hvis det skulle være en anden gang, så er vi klar igen.

Aagaard (KF):

Jeg har lyst til at indlede min tale her i dag ved afslutningsdebatten med en konstatering af, at Det Konservative Folkeparti sommeren igennem fortsat vil være i arbejdstøjet for at forberede de forhandlinger, der skal foregå til efteråret, såvel i relation til EF, til finansloven som til rapporterne fra Socialkommissionen og Zeuthenudvalget. Vi vil være i arbejdstøjet ud fra en erkendelse af, at situationen for vort land er en anden efter det danske nej til Maastrichttraktaten, et nej, der ikke skal fortolkes, men respekteres.

Vi kan konstatere, at det store stykke arbejde, der blev præsteret af partierne igennem 1990 og 1991 ved udarbejdelsen af det danske memorandum, som stort set blev indplaceret i Maastrichttraktaten og endeligt vedtaget her i Folketinget med 130 stemmer mod 25 ved tredjebehandlingen den 12. maj, blev underkendt

af vælgerne med et knebent flertal. Man må nok sige, at dette nej gav genlyd i Europa og efterfølgende udløste ret så stærke reaktioner i visse EF-lande. Som statsministeren sagde, har det danske nej ved folkeafstemningen den 2. juni bragt os i en meget vanskelig situation. Det gælder nu om at vurdere situationen nøje, så vi ikke tager forhastede skridt. Vi må nødvendigvis afvente de øvrige landes endelige reaktion; først derefter kan vi færdiggøre vort eget udspil.

Statsministeren har som bekendt nedsat en såkaldt krisestab med repræsentanter for samtlige partier her i Folketinget, og her giver man sig nu tid til at overveje situationen. Det er nu en national opgave, som vi alle bør yde aktiv støtte til. Nu skal der samarbejdes.

En folkeafstemning er ikke en afstemning om regeringens eller Folketingets sammensætning. Drager man parlamentariske konsekvenser af et folkeafstemningsresultat, forringer man selve folkeafstemningsinstitutionen.

Trods det danske nej føler jeg, at der i dag er grund til at understrege, at såvel et massivt befolkningsflertal som alle partier her i Folketinget bakker op om Danmarks fortsatte medlemskab af det EF, vi nu har været medlem af i snart 20 år, og det indre marked, vi sagde ja til ved folkeafstemningen i 1986. Lad os også blot slå fast, at vi har høstet en række fordele ved vort medlemskab, og vi vil få gavn af at være med i det indre marked. Herom kan der efter min mening under ingen omstændigheder herske tvivl.

Det er ikke unaturligt, at visse kredse fristes til lidt mismod efter de mange reaktioner, der kom efter afstemningsresultatet den 2. juni, men jeg føler, der er grund til allerede nu at slå fast, at dette mismod ikke må få lov til at grundfæste sig. Det bør afløses af kampvilje og optimisme over for den store opgave, der nu ligger for, nemlig at give Danmark den bedst mulige placering i Europa. Jeg gentager: Vælgerens afgørelse skal respekteres, men der skal findes løsninger på problemerne, og vi har i Det Konservative Folkeparti fuld tiltro til, at dette også vil lykkes. Vi har alle et medansvar for Danmarks fremtid.

Men verden er også andet end EF, og vi har bl.a. via det danske EF-kontingent i Jugoslavien vist vore omgivelser, at vi er parat til at tage et medansvar for at sikre en fredeligere verden.